

ÖFFENTLICHEN PROVINCIAL

SÄMMTLICHER KLASSEN

DES

DOMGYMNASIUMS ZU NAUMBURG

VOM 10. BIS ZUM 13. MÄRZ 1856

LADET ERGEBENST EIN

DR. FÖRTSCH,
G YMN. DIR.

Inhalt:

- 1) Seruii comment. Verg. Aen. lib. I, 139—200. Edidit Georgius Thilo.
 - 2) Schulnachrichten vom Director.
-

Naumburg,
Gedruckt bei Heinrich Sieling.

1856.

Seruui quae dicuntur carminum Vergilianorum commenta quin variis temporibus multi aut contrahendo aut interpolando mutauerint quamvis in magna librorum manu scriptorum et editionum veterum dissimilitudine dubitari nequeat, duae tamen eorum recensiones facile discernuntur: alteram ampliorem — rectius enim ampla quam integra vocatur — exhibet Cassellanus, altera brevior in permultis exstat codicibus, e quibus Bernensem nomino et Lipsiensem, quibus ego usus sum, Regium, Leidensem, Uossianos, quos Burmannus ad suam editionem adornandam adhibuit. Quarum receptionum utra a pristina et incorrupta Serui operis sinceritate minori intervallo distare videatur, uel ut aliter dicam utrum ea quam breviorem dixi decurtata et ex ampliori et integra excerpta esse, an amplior interpolata et e notarum farragine, breviori et commenta talia qualia Seruius scripsit representanti a grammaticis et monachis pedetentim adglomerata, orta esse putanda sit: de eo hac scribendi opportunitate mihi oblata eram disputationis. Sed quibus ad hanc quaestionem dirimendam opus est Cassellani et Lipsiensis conlationibus accurate factis, earum cum illam tantum suo tempore plene confidere mihi licuisset, aliud commentandi argumentum querendum erat. Atque ut primi Aeneidos libri commenti partem e Cassellano, Bernensi, Lipsiensi quam maxime emendatam publici iuris facere constituerem, librorum illorum praestantia effectum est. Nam Cassellani laudes a Duebnero, Bergkio, aliis dictas cum non sit cur hoc loco redintegrarum, tum Bernensis codices Seruianos quotquot adhuc cogniti sunt omnes ueritate praecellit, tum Lipsiensis et antiquitate et scripturae diligentia insignis est. Sed de his libris singillatim dicendum est.

Ac *Cassellanum* (*C*) quidem Raumerus, Uir Excellentissimus, Minister Regius summa comitate ad me transmittendum curauit. Tractauerunt eum post Petrum Danielem Duebnerus, Bernhardyus, Krahnerus, Bergkius. Scriptus est litteris carolingicis saeculo X in CIX membranis formae quadratae sed maioris mensurae. Quanquam in singulis paginis uersus triceni singuli summa constantia exarati sunt, tamen tantum abest ut ab eadem manu codex scriptus sit, ut alii in aliis partibus librarii eodem tempore occupati fuerint. Inde explandum est quod trium paginarum, quae sunt fol. 77 b fol. 87 a fol. 109 b, partes et una, quae est fol. 87 b integra scriptura uacant. Uerborum distinctio saepe aut nulla est aut falsa. Scholiorum initia litteris grandiusculis indicata sunt. Ceterum hunc codicem sciendum est Seruui sex priorum Aeneidos librorum complecti commenta, quae tamen integra

non sunt. Interierunt enim eorum, qui ad primum librum pertinuerunt quaternionum secundus (u. 49 ,Praeterea; postea ut: praeterea — u. 139 ,ideo ait, quia Juppiter⁴) et quartus; (u. 242 ,nominatum cui aeternitatem⁵ — u. 317 ,Haec patre propter ferociam⁶) septimo totum quem debebat librum primum non capienti quae additae sunt duae uel tres membranae eadem perierunt (inde a u. 720 ,quem decipiebant⁷). Deinde desunt quaterniones IX (II 104 ,Palanta. Ithacus uero pro Ithacensis, principale pro diri⁸ — 243 ,intelleximus. Et heue addidit⁹) undecimi tria folia extrema, XII (II 602 ,deorum conspiratione subuerti¹⁰ — III 178, occurrat et omnia turbet¹¹) XV XVI (IV, 1—660 ,sic inultam perire¹²) XVIII, undeuicesimi sex primae membranae (V 319 ,quam fulmina alat¹³ — 813 ,Ideo dictum, aut quia illo Aeneas continuo uenturus est, aut quia ibi cognitus est, quae illum regna et quae mansura posteritas, sicut ei et sibilla dictura est et cum inferos petierit etiam Anchises: quod utrumque iuxta Aueruum contigit.¹⁴ Quae verba desunt in reliquis libris.) Libri sexti, inde a quo repetitur quaternionum dinumeratio, quaternion secundus (u. 153 ,piacula sunto¹⁵ — u. 359 ,ad Italianum uenit¹⁶) quartique extrema duo folia (inde a u. 831 ,aliquis deorum simul colitur¹⁷) desunt.

Cum in Germaniae coenobiis institutum fuisse sciamus, ut quae monachi, quibus codices describendi delegati erant scripserant, ea e doctissimis unus ad eundem quo illi usi erant librum emendaret: non mirum est, Cassellanum in coenobio Fuldensi scriptum correctoris uel correctorum manus expertum esse. Atque si primam manum, quam in primo potissimum quaternione haud pauca ipsam correxisse uideor mihi obseruasse excepis, trium correctorum manum distinguuntur, distinctae iam a Duebnero Zimmermanni Anno. 1834 Nr. 152 pag. 1223. Quarum ea quam c littera iusigniui, prima uix recentior et lemmata quae dicuntur scholiorumque argumenta margini adscripsit et multa a prima manu mendose scripta et omissa ex ipso libro e quo Cassellanus descriptus est correxit et suppleuit.*) Unde factum est, ut quae huius correctoris fide niterentur scripturas praeter perpaucas omnes in continuitatem uerborum recipendas esse duxerim. Nam raro tantum aut coniectandi libidini indulxit c aut librum alteram recensionem exhibentem insperxit. Illud duobus locis factum est: u. 144 ubi causa correxit, cum causis scribendum esse primae manus scripture quae est causi doceat et u. 165 ubi de praepositionem recte quidem inseruit nou debuit autem delere uocem, quae est pro, cui super recte addidisse mihi uideor. Alteram autem pertinet ad u. 180. Quo loco quod ego reposui: *Nisi cum causa pietatis interuenit, ut ad sepeliendum socium de Aenea dixit: paribusque accingitur armis etsi durius esse ipse sentiam, tamen non tam librariorum negligentiae quam antiqui libri auctoritati deberi uel id demonstrat, quod et a Lipsiensis correctore primo*

*) Nam ne alio quodam uetusto codice, qui tamen eandem ac Cassellanus commentorum recensionem repreaesentauerit, correctorem usum esse putem — id quod Duebnerum sibi persuasisse video — monet me et ipsa correctionum ratio et magna mendorum ab illo non emendatorum copia.

seruatum est. Contra quod prima Lipsiensis manus habet: *Nisi cum causa pietatis interueni, ut ad sepeliendum socium miscendo se operi alios hortaretur Aeneas e. q. s. minus probabile est: tanquam eo tantum contineatur pietatis significatio, quod socii rite sepeliendi currentur.* Secundus corrector γ ille a me nominatus cum saeculo decimo quarto vel quinto ad fidem codicis, qui alteram recensionem exhibuit, Cassellani membranas ad primum librum pertinentes corri-
xerit, in eius scripturis vel recipiendis vel reprobandis eandem secundus sum rationem, quam in Bernensis et Lipsiensis scripturis diiudicandis mihi ducem esse uolui. De detestabili autem huius correctoris impudentia, qui primae manus scripturas lineolis subductis dele-
uisse non contentus, eas persaepe ita ut ne littera quidem hodie legi possit erasit, quam-
quam recte iudicauit Duebnerus, tamen in eo falsus est quod codicem, quo ille usus
sit, deterioris notae fuisse dixit. Quem ne dicam ipsum esse Lipsiensem, Lipsiensi
certe simillimum fuisse confidenter adfirmo. Nam quanta sit scripturarum a L et a γ ex-
hibitum similitudo adparatus criticus quem congessi ubique ostendit, et quae in relicua
libri primi parte γ addidit eadem praeter perpaucā et in Lipsiensi sunt vel a prima manu
scripta vel a secunda addita. Unde si conieceris ea, quae in Lipsiensi desiderentur —
veluti in iis quae edidi ea quae ad n. 169 de anchora uocis originatione et ad n. 179 de
hysteroprotero dicta sunt — a γ Seruio obtrusa esse, haud multum a uero aberraueris.
Quarta denique Cassellani manus, quae uitia nonnulla leuidensia et librarii neglegentia nata
e conjectura ut uidetur ita emendauit, ut non tam superscriberet recta quam litteras a prima
manu scriptas aut oblimeret si superuacaneae aut mutaret si falsae essent: haec igitur
manus in primi libri commentis perraro, saepius in iis, quae sequuntur obvia est. Primi
autem correctoris manum a secundo cum omnino tum a quinto maxime quaternione non
ubique sat certo distingui posse addendum esse video. Quibus locis quid ,corrector
scripserit vel quid ,correctum sit notavi. Uter denique correctorum illorum et lineolas,
quibus quas uerba delenda sint significatum est, subduxerit et lemmatum fines interpu-
gendi signis adiectis iudicanerit et uerba praeve dissociata sociauerit: id me discernere non
potuisse nemo non intellegeat. Quanquam quae lineolis et supra et infra ductis quasi
inclusa sunt prima manus sustulisse uidetur. Quae non recepi, cum praesertim et ratio
ea repudiari iuberet.

Restat ut Cassellanum demonstrem eundem esse ac Fuldensem (F) Petri Danielis. Fuldensis igitur scripturas e Burmanni adparatu excerptas cum Cassellani memoria per primum librum comparabo. Ac primum quidem ubi in F correctum aliquid vel superscriptum esse notatum est, ibi et in C correctum est vel superscriptum aliquid. u. 12 Scipio Aemilius ante Aemilianus F Scipio Aemilianus C an litterae rasae sunt. 173 aut madefactos aspergine supra l. multa F aut madefactos aspergine C γ spscr. l. multa 176 et si fortes fueritis in eo supra quoniam nemo F et si fortes fueritis in eo C γ spscr. quoniam nemo sit ausus defendere (quem scribendum esse libri Ciceroniani docent) 337 aut russati aut rosei

F. trussati Carosei spscr. corrector. — *Corruptolarum deinde utrius codici communium incredibilis est multitudo.* 6. *primum Italos quosdam qui appellantur F* *primum italam appellantur C* *italos quosdam qui appellantur corr. γ scrib:* *primum Italianam tenuisse quosdam qui appellabantur.* 8 *nomina FC scrib:* *numina 17 ἀπὸ τοῦ Ιούσου FC scrib:* *ἀπὸ τοῦ Ιελοῦ 42* *tum posuit FC scrib:* *non posuit.* 147 *sequentē F sequentem C sequenti corr. γ scrib:* *sequente 157 saltationes F salutationes C scrib:* *stationes 159 melius FC scrib:* *medium 176 fomenta taleae FC scrib:* *fomites astulae.* (*neque enim fomentum idem significat quod fomes et fomites qui sint exemplo e Clodio deprompto Seruius vult demonstrare*) 178 *armamenta quae FC scrib:* *armamentaque 179 nocturnam FC scrib:* *nocturna 201 Tauroenium FC scrib:* *Tauromenium 235 historia est argumentum F historia est argumentum C* (*omittendum est argumentum quod inseruit librarius, quia paulo ante legitur: inter historiam hoc est argumentum*). 317 *Cypsaliae satis F cypsalē satis C scrib:* *Cypselae cinitatis 327 uberum FC* (*hoc corruptum esse sibi persuasit Burmannus, sed fortasse Seruius Vergilium Georg. II 234 et 275 secutus uocem quae est uber agrum significare uoluit*) 392 *dixisse crederetur FC scrib:* *dixit ne dininando dea esse crederetur* 398 *aves semel FC* (*quod noli cum editoribus corruptum esse putare*) 426 *quibus allekti erant FC scrib. aut:* *qui allekti erant aut:* *qui in eum allekti erant.* 435 *pecus simiam FC quid scribendum sit nescio 446 ita templa faciebant FC ibid. orant tantum F erant tamen C tantum corr. γ* (*uerba quae sunt erant tamen librarii errore hoc loco repetita sunt: nam in iis quae proxime antecedunt non erant autem sed erant tamen habet C. tantum autem γ correxisse puto ex iis quae sequuntur alibi tantum sacra esse tempa cf. ad Aen. IV 200. Uerba autem de quibus quaeritur sic scribenda sunt: morem autem Romanum ueterem tangit: antiqui (id est quod ante antiqui habent edd. om. C) enim aedes sacras ita templa faciebant e. q. s. Erant tamen templa in quibus auspicato et publice res administretur (sic C a pr. m. administraretur corr. γ) et senatus haberi possit non sacra cf. Uarro d. l. l. VII 10 et Niebuhr Hist. Rom. II 700 et 701*) 456 *ita separat pugnam illam pro omni bello futuram Lybius in Pyrrhi e. q. s. FC scrib:* *ita sperat pugnam illam pro omni belli futuram Liuius e. q. s. cf. ad Aen. X, 311.* 479 *in pectore FC scrib:* *in pictura 504 Carthagini regnatura urbe ergo iam ipsa nam regnabat FC scrib:* *Carthagini regnaturae, urbi ergo: nam ipsa iam regnabat 505 in quidam testudinem locum in FC scrib:* *in quadam testudine fuisse. Alii locum in cf. Cicero Brut. XXII 87.* 505 *impatiens F inpatientis C* (*quod corruptum esse non recte statuunt editores: inpatientis enim linguae Chelone dicta est, ut quae linguae proteruitatem coercere non potuerit. cf. paulo post: Chelone irridens et derogans nuptiis et Ouid. Met. XIII 3 impatiens irae.*) 505 *damnū FC scrib:* *domum 535 Orion FC scrib:* *Oenopion. 587 quae legibus FC γ corr. legimus quod rectum est. 621 Melissae FC scrib:* *Elissae — Quae in Fuldensi legi significauit P. Daniel eadem leguntur in Cassellano, in quo et desunt, quae in*

illo deesse dicuntur. Illud persequi cum longum sit, alterum tantum exemplis probabo.
 3 sed non versus des. i. FC 146 et scire debemus — subuentum des. i. FC 198 ante
 enim — plenitudinem versus des. i. FC i. mg. scrips. γ 646 Et stant et iuniperi et
 castaneae hirsutae des. i. FC sup. lin. scrips γ 647 quam — manifestum est des. i.
FC — Addo scripturas in quibus Fuldensis et Cassellanus a reliquorum librorum memoria
 alieni consentiunt. 4 duum (duorum rel. libr.) elementorum mala uno sermone conclusit
 (complexus est rel. libr.) 4 posita sunt nec ad eorum exempla alia formata FC 8 Curitis
FC Curetis corr. c 23 bis idem archaismos sane de futaro FC id timens spscr. γ 23 sane
 tunc ad FC 159 portum putatur descripsisse FC 184 nunc proconsulari FC 230 est quod
 afflet est quod poniat, cuius rei late patet significatio. Poetarum e. q. s. **FC** quae in rel.
 libris addita sunt i. mg. scrips. γ 331 tandem enim dum gentium locorum terrarum signi-
 ficatio posita ad ornatum pertinet aut Q doceas quia vix hoc quoque contigit aut tandem
 pro expletiva particula est F idem exhibet C nisi quod pro tandem enim habet interdum
 enim et pro aut Q: aut tandem. 464 similitudine F plenitudine C corr. tamen similitudine
 c 513 quod dicendo praeoccupat FC 518 intellegeres FC 530 et deest quam uel quem locum
 sicut ibi: urbs e. q. s. **FC** (e Gottingensi editione Fuldensis scripturam notaui.) 561 ac-
 cedit etiam seminarum uerecundia FC.

Explicui adbuc scripturarum a Fuldensi et Cassellano exhibitarum congruentiam
 tantum: e diversitate, quam nunc proponendam esse video, ne quis efficere uelit, diuersum
 esse Cassellanum a Fuldensi et iudicij de Petri Danielis negligentia ab aequalibus eius
 facti seueritatem et ea in memoriam reuoco, quae de editionis illius origine Burmannus
 narravit in praefatione: ,Culpa uero, qua uitiosae adeo prodierint hae P. Danielis editiones,
 adscribenda est negligentiae Typographi, et correctoris inepti ignorantiae, cum ipse P. Daniel
 tunc domesticis negotiis et litibus molestis occupatus editionem curate emendare inpediretur,
 nouamque, quam dare cogitauerat, morte praeuentus recentare non potuerit. Primum dicam
 de scripturis quae quanquam dissimiles sunt aliquid tamen habent similitudinis: ut multum
 faciant ad Danielis negligentiam recte aestimandam. 4 qui sane primus F sane qui pri-
 mus C in utroque sane additum et suo quidem loco in C 11 οὐοις F οὐοις C scrib:
 Θυμοῖς 14 tertio rebellauit F tertio rebelabat C rebellabat correctum est. rel. libr. ter
 28 propter Dardanum Electrae pellicis filium a quo origo Troiana deducitur F
 habere ab editore Gottingensi didici. p. D. Elaeactrae paelicis filium uel propter iudicium
 paridis quod omnibus notum est C quae inde a filium deleuit γ et superscripsit filiae athlan-
 tis filium a quo origo troiana deducitur. 28 ergo irascitur Juno quod non ob hoc
 tantum raptus sit, ut diuinos honores consequeretur ut pocula ministraret, sed quod uiolatus
 sit, ut diuinos honores consequeretur F idem exhibet C nisi quod ut d. h. consequeretur
 post raptus sit collocata omittit et ante uiolatus habet ideo. 42 ita ut * Iouis F ita
 ut est Iouis C 42 iactus inter quos (quae C) etiam Minerua est sicut supra dictum est

cauendum ergo ne confusione hoc aliis numinibus demus FC quod in libris ad alteram recensionem pertinentibus et in editionibus est spscr. y 140 de pseudolo Planti translatum F de spendolo Planti translatum C tractum i. rel. libr. 146 at in quinto ubi nullum periculum est plenius et latius et placantem maria Neptunum sic etiam in orationibus quas pro causis uel extendit uel contrahit ut in secundo libro quando e. q. s. F at in quinto u. n. p. e. plenius et latius placantem m. N. describit sic etiam in orationibus facit quas pro causis uel extendit uel contrahit ut in secundo libro quoniam C 161 luciliano F luciliaca

C 182 impulit F impellit C impellunt rel. libr. 401 exportatum F exortacio C (p e t ortum esse adparet) 421 sinuagiae magalia F sinuagsae magalia C scrib: Sinuessae magalia cf. Liuius 41, 27, 12. 430 ut floream dicimus FC coronam spscr. c 470 aut prima nocte quia in Troia Rhesus non fuerat F aut prima nocte quia inte (hoc deleuit corrector) rhesus in Troia non fuerat C 478 inueniam omnia uersa strata aut uncta que omnia F inueniam uersam tersa strata aut uncta que omnia C 479 interea autem et satis F interea dum haec geruntur et satis C (errore ut puto Daniel notauit dum haec geruntur deesse in codice, cum autem desit) 507 moribus autem F moribus patris autem C (patris notare omisit Daniel, uiris autem in utroque codice deest) 538 sunt.... futuri F sunt in ftero C futuro correctum est (excidisse aliquid in F significauit Daniel, quod habet C) 538 syncopen quotiens syllaba de medio subtrahitur et bene elegit FElegit uerbum aptum naufragio ad liciendam (scrib. eliciendam) misericordiam quamuis natat et (ut γ) de nauibus lectum sit natat uncta carina adnauimus adnatauimus per syncopen quotiens syllaba de medio subtrahitur et bene adnauimus e. q. s. C 550 Ippotius uel Ipsostratus F Ippotens uel ipsostratus C (uel Ipsostratus statim post Ippotius in utroque collocatum) 566. aut uocat ardorem simpliciter belli quia semper diluvio F aut arborem simpliciter belli quia semper diluvio C 619 Theomissam F Tecmissam C 619 Turisacem a coena F Eurisacena C 647 item ex longuitate ut Iliacis erepta ruinis ut Terentius ex Aethiopia F item ex longuitate iliakis erepta ruinis ut ex aethiopia e. q. s. C 649 nuclei F nculei C aculei rel. libr.

His exemplis cum quanta Danielis neglegentia fuerit probatum sit, haud arduum largitu est, illi tribuendum esse quod e Fulensi notatum est u. 6 Uulturnium et Cassei cum in C sit Uulturnum et Cassei. 139 Quod enim F quid enim C 224 tantum campo iacet F tantum campi iacet C 339 aperte regione F aperte regionem c i. mg. 367 stadia XX F stadia uiginti duo C 367 leniter F leuiter C 394 ipsum F ipsam C 415 quibusue F quibusuis C 469 Hebii F hebri C 489 Tityonus F tithonus C 489 uotis F uitis C 531 bellicorum F bellicosam C 535 ubi Sicles F ubi Yades C 543 auxilio co..... placitus F auxilio spectare Plautus C 548 fulta F stulta C — Petrum Danielem non Fulensi tantum sed

7

et aliis codicibus usum esse cum Burmannus docuerit in praefatione, diuersitatem quae est inter Fuldensis scriptoras et Cassellani auctoritatem hand raro inde explicandam esse puto, quod alias cuiusdam codicis memoria Fuldensi obtrusa est. Quae explicatio eo procluior est, quod ad talia tantum pertinet quae et in alterius familiae codicibus leguntur. 41 priori *F* ei *C* superiori *spscr.* γ 176 nerbi *F* uerbum *C* 185 permanet *F* remanet *C* 188 corripit *F* corripuit *C* 204 per comparationem *F* per compensationem *C* a compensatione corr. γ 384 leuant *F* iuuant *C* 385 intelligamus *F* intellegimus *C* 394 Agathon *F* agaten *C* 563 hoc est quidam metuo formidabat uicinos *F* hoc est quidam et duo formidat uicinos 563 reliquam *F* reliquid *C* 649 Nescientes *F* onesicritos *C*.

Quas non memorauit scripturas, eas sciendum est aut easdem esse in utroque codice aut e Burmanni adparatu sat certo erui non potuisse, quid Fuldensem habere Daniel dixerit: id quod in graecas potissimum cadit uoces. — Danielis igitur Fuldensem eundem esse ac Cassellanum demonstrasse uideor, cum utriusque similitudinem explicauerim, excusauerim dissimilitudinem. Cuius disputationis probabilitatem facile quis dicat eo labefactari, quod Fuldensem nominavit Daniel etiam in iis commentorum partibus, quae in Cassellano desunt. Sed Cassellani membranas hodie desideratas post Petri Danielis demum aetatem deperditas esse facile est ad concedendum. Quas inneniendi spem tantum abest ut abiciam ut eas contineri sperem codice Reginensi 1674, quem et membranaceum esse, formae quadratae, saeculo decimo scriptum et Petri Danielis Aurelianensis olim fuisse docuit Henricus Keilius in Diarnis antiquariis 1848 p. 549.

Bernensis (B) Continentur: fol. 1—138 Seruui Bucolicorum, Georgicorum, Aeneidos librorum sex priorum et septimi u. 1—16 commenta. *Incipit expositio Sergii grammatici in bucolicon et in libros georgicon atque aeneadum.* bocolica ut fert inde dicta sunt a custodia boum — arguto pectine stridulo sonanti percurrens telam manu percurrens aut quod apud maiores stantes texabant ut hodie linteones uidemus est autem homeri qui ait *ICTONIIPYXOMCNH* gentis iraeque *ENAYAYN*. gemiti irascentum leonum sera sub nocte qr eo. fol 138 Alcuinus de rhetorica cassiodori ī consulis chirū fortunatiani incipit ars rhetorica*) fol. 149 Augustinus de dialectica et de rhetorica fol. 161 b incipit ars rhetorica clodiani de statibus. fol. 163 uita horatii. sequuntur Horatii carmina — sat 1, 3, 134 Laroni pueri quos tu nisi fusie coerces cf. Kirchner nou. quaest. Horat. pag. 9. fol. 183. *Metamorphoseon* l. liber p. ouidii. *In noua fert — patriosque adit impiger ortus.* Sequuntur fabularum in secundo libro narratarum index et libri tertii uersus 1—56. fol. 184 b *Incipiunt libri historie gentis aediti a beda presbytero numero V libri incipit prologus — In extremis foliis carmina exstant uarii argumenti: praefatio Prisciani gram-*

*) Ex hac Alcuini operis inscriptione quam falso Seruianorum commentorum subscriptionem habuit, Muellerus in analectis Bernensibus efficere uoluif, Alcuinum aut scripsisse aut possedisse certe olim hunc codicem.

matici de laude anastasii imperatoris n. I—22. Sequuntur ipsius carminis de laude Anastasii imperatoris, quod e codice olim Bobiensi nunc Uindobonensi a. CCCCXXVIII primum edidit Endlicherus, I—44: in quibus ubi recedat Berneensis a. Uindobonensi nolo significare, quod nullam prorsus inde utilitatem ad emendandum carmen redundare video — *Uersus sancti Johannis baptistae — Hlotharii uersus.* His uersibus duo comprehenduntur carmina in laudem Hlotharii imperatoris: alterum distichis elegiacis compositum incipit: *Rex pietate uigil nostros miserare labores alterum metro sapphico scriptum: Hauriat Caesar sapiens benignus.* Haec duo carmina adhuc non fallor inedita sunt — Carmina nonnulla Tadoni Mediolanensi*) episcopo, qui altera saeculi noni parte floruit, inscripta et ab ipso, qui codicem scripsit, monacho condita. Id quod et scripturae similitudine euincitur et correctionum, quas carmina illa ab eadem manu experta sunt amperantes. carmina constant.

litudine, cuius haec pono exempla: *prae petes penni uolucres I nunc philomelae — saecula iouga motens.* *is plurima dona suis futura uidens — spondens agricultae vincere posse famem — nos decet altithrono mites modo t nunc regi reddere uota t nos decet altithrono regi modo reddere nota.*

Haec omnia autem ideo tam accurate me enarasse sciendum est, quod multum faciunt ad patriam, aetatem, scriptorem codicis cognoscendum. Est igitur codex bibliothecae Bernensis 363 e libris Bengarsii, membranaceus, formae quadratae, medio fere saeculo nono litteris quas dicunt anglosaxonice scriptas a monacho scotico**) in Lombardiae quodam monasterio. Scriptura, quae uerborum compendiis abundat ualde rudis est et incondita, omninoque codicis conditio satis dispar. Nam cum a primo usque ad uigesimum circiter folium ad tricenos quinos uersus in singulis paginis scripti sint, in reliquis ad quinquagenos inueniuntur. Deinde cum in iis quae ad Seruium pertinent foliis per totam paginae latitudinem uersus continuauerit librarius, in reliquis paginae bifariam diuisae sunt. Librarius fuit homo neglegentissimus et codice usus est haud optimae notae. Nam ut innumeram uitiorum in singulis uerbis scribendis commissorum multititudinem taceam permulta, quae breuioris Seruui recensionis, quam repreäsentat codex, esse reliqui huius familiae libri demonstrant, omissa sunt. Unde factum est, ut unam tantum receperim huius codicis scripturam, quae est ad n. 164, faciebant. Nam ,umbracula quaerere de frondibus' non puto apte dici.

Memorabiles contra sunt notae ab eodem qui codicem exarauit margini adscriptae. Quanquam haud paucas earum me non posse explicare libere fateor. Ueluti quae persaepe

*) Te uocat ambrosius domini domus sedes I iado tuus te uocat ambrosius.

**) Monachum scoticum librarium fuisse et glossae demonstrant anglosaxonicae quae saepius obuiæ sunt in codice et hi versus: collige scottigenas speculator collige sophos . . . ligat omnipotens collige scottigenas

obuiue sunt sed, ετι sed, ioh, (litterarum quae sunt d et h pars superior lineola transversa quasi diaisa est) q, cuius ea pars quae infra uersum est hoc signo ✕ distincta est, q, l quid significant pro certo dicere non possum, conicio tamen ea quae priori loco posui nominem, quae sunt fortasse Sedulus et Johannes, signa esse. q illud distinctum ut ita dicam, signum criticum esse uidetur: per totum enim codicem saepius in margine pictum est et in Cassellano quoque indenitatur. q, quaestio fortasse significat. Scholiorum initia in textu duobus punctis ante positis, in margine his signis: > > indicata sunt. f uel fab. in margine legitur, ubi in texto fabula narratur, alleg. ubi allegorice Vergilii uerba interpretatur scholiasta. Scriptorum a Servio laudatorum nomina in margine repetita sunt. Litteris quae sunt dub. dubitare se de iis quae scripserit indicasse puto librarium. cor. quod in foliorum, quae Aeneidos commenta continent, margine persaepe legitur correptum esse scholium fortasse significat. Quod ad ea, quae ad Aen. 39 de rebus hominum aut ex ipsorum uoluntate aut ex fati necessitate aut e deorum uoluntate descendantibus dicta sunt, in margine scriptum est ετι goddiscalc id est contra goddiscalcum multum facit ad aetatem codicis definiendam. Nam apte illa dici potuerunt contra Gotescalecum monachum, qui medio fere saeculo nono haereticam de praedestinatione et libera uoluntate doctrinam probare theologis studuit: cf. Kumstmann de Hrabano Mauro pag. 129 sqq. Quae ad Aen. I 535 de Orionis ortu narrata sunt, ad ea in margine scriptum est qstio adenti ep. Quod quid significet ignoror.

Contuli autem cum Bernensi Bucolicorum, Georgicorum libri primi, Aeneidos libri primi commenta. Quanquam haud magni pretii esse codicem dixi, tamen eius scripturas in his quae edidi omittere nolui: quas si in ea, quam paro Seruui editione omisero, non uereor ne cui neglegentiae accusandus esse uidear.

Lipsiensem (L) accuratius describendi otium mihi fecit Naumannus qui diligentissime ut solet de eo disputauit in catalogo librorum mss. bibl. Senat. Lips. pag. 19. Codex est membranaceus saec. X litteris carolingicis quas dicunt ab eadem manu scriptus in CCLXXII foliis. Correctores passus est duos, glossatorem unum. Illorum prior (1) librario fere aequalis codicem corredit ad ipsum e quo descriptus est exemplum*), alter, (2) in cuius aetatem non est cur accuratius inquiratur, e conjectura scribendi nonnulla uitia eodem, quo tertius Cassellani corrector modo emendauit. Glossator lemmata et scholiorum argumenta, raro etiam adnotatiunculas ex ipsius ingenio profectas in margine posuit, ipsius deinde Seruui uerbis multas superscripsit glossas, quarum exempla proferre inutile uidetur. In forma autem et litterarum ductu Lipsiensis Cassellano tam similis est, ut Fuldae utrumque scriptum esse probabiliter mihi uidear conicere. Quae suspicio haud mediocriter eo adiuuatur, quod

* Quanquam et ad u. 180 cum Cassellano facil hic corrector et in margine haud ita raro addidit annotationes, quarum pars in Cassellano quoque legitur, aliae ipsius ingenio deberi uidentur.

et eorum, qui primum utrumque codicem corrikerunt manus si non pares at simillimae certo sunt altera alteri, et in utriusque codicis margine saepius signum pictum est e N, O, T litteris, quibus A nonnunquam additur, artificiose inter se iunctis formatum. Eodem praeterea citandi signo utuntur c et l. Fortasse igitur alter Fuldensis, quem Franciscum Medium aliquotiens nominasse, a Duebnero didici, innuentus est.

His autem tribus codicibus ita tuis sum, ut ad Cassellani auctoritatem quam proxime me applicarem. A qua ratio sola me alienare potuit. Ueluti in uersu e Pseudolo Plautina ad u. 140 a Servio nominato Lipsiensis recepi scripturam: ex ea enim nemo inficiabitur ortam esse Cassellani memoriam, quae ipsa nihil habet quo commendetur. Nam etsi proclius esse videatur emendatio, quae est *Nisi forte tu aliquem defregisti carcerem tuam domum*, tamen ut alia mittam neque 'carcerem defringere' latine dictum est, et e memoria nominauit uersum illum Servius. Ciceroniani quoque Oratoris uerba ad. 176 nominasse Seruum adparet libri illius exemplo non inspecto. Unde uerba illa intacta relinquere malui quam dare quod in Ciceronis legitur editionibus: *Sed quod educata huius nutrimentis eloquentia, ipsa se postea colorat.* In Clodii uerbis ad u. 176 laudatis a fungi somite excepta scribendum esse me probabiliter coniecisse Plinius, quem emendationis meae patronum existere uolui, probabit; in locum autem corruptae Cassellani scriptrae, quae est 'cauata' quod graecam νοεμνα substitui, nemo uituperabit. Nam Clodium illum eundem esse cum Cladio Tusco mihi persuasi. Qui Uarronis tempore uixit. Siquidem Capitonem enim litteras ad eum dedit Gellius narrat Noct. Att. V, 20. — Praeterea lectores scire uolo, me ea quae et in Lipsiensi et in Bernensi desiderantur uncis quadratis includenda curasse. Contra quae in solo Bernensi desunt in adnotatione critica significaui. Denique quae in Cassellano non sunt, ea etiamsi et corrector addiderit et reliqui libri exhibeant, in uerborum continuitatem recipere nolui.

139. [Sed mihi sorte datum; sorte ideo ait, quia Juppiter et Neptunus et Dis pater, Saturni et Opis filii cum de mundi possessione certamen inissent, placuit ut imperium sorte diuiderent: ita effectum est, ut caelum Juppiter, maria Neptunus, Dis pater inferos sortirentur]. *Inmania; aspera: manum eum antiqui bonum dicebant, [sicut supra dictum* 5 *est.] Unde et mane dicitur. Quid enim melius? Unde per antifrasin manes [nominati], quia non sunt boni.* 140. *Uestrás Eure domos; irascentum [enim] est uti proprio nomine,* ut Terentius: *Ego te in pistrinum Daue dedam. Ant quasi contra principem tempestatis Ter. Andr. 1,* 2, 25 *irascitur, quem primum constat egressum, [quia supra: Una Eurusque Notusque ruunt.]* Quod autem dixit *Saxa immania, uestras domos* de Pseudolo Plauti translatum est: *Nisi Plaut. Pseud.* 10 *forte carcerem aliquando effregistis, uestram domum.* [Et figurate *saxa, domos: uario* 4, 7, 76 *enim significatu idem ostenditur. Jactet; pro glorietur, sicut in Georgicis: nullo tantum Georg. 1, 102* se *Moesia cultu Jactet.* Et hoc ex accidenti sumptum, quoniam quicunque sunt in aliqua re gloriosissima motu quodam et incessu corpus suum iactant.] *Aula; inrisio est, sequitur* enim carcer. Et nihil tam contrarium, si *[aula] simpliciter intellegatur.* 141. *Clauso;* 15 *quia uentos emittere non ipsius [potestatis] est, sed iubentis.* [Et hoc est *foedere certo* et *dare iussus habemas.* *Uentorum; non otiose, sed per exprobationem, poterat enim* dicere uestro, sed ut supra: *Meo sine numine uenti.*] *Carcere regnet;* licet carcer sit, tamen regnum est Aeoli: haec enim pro affectu passidentis intellegenda sunt, ut alibi cum de rure loqueretur: *Post aliquot mea regna uidens m. a.* [Et bene regnum Aeoli custo- Ecl. 1, 70 20 diam carceris dixit.] 142. *Dicto citius; non antequam diceret, dixit enim Haec ait; sed* citius quam dici potest. *Placat; sub poetica licentia physicam tangit rationem. Mare*

I Sed mihi sorte datum; sorte in secundo fuerunt quaternione, qui amissus est 3 diuiderent c euiderent C dissipater C inferos C 4 post sortirentur add. sorte; ac (hac L) si diceret, (dicere B) potuisse se (potuis L potuisse se corr. l) etiam caelum tenere: Aeolum uero etiam beneficio (beneficio etiam B) carceris regna meruisse BL quae Duebnerus in secundo quaternione fuisse haud probabiliter coniecit in Zimmermanni Ann. 1834 Nr. 153 pag. 1225 immania BL 5 unde per] et per BL post manes add. inferi BL 6 irascentum B irascentem C (irascentis corr. c) irascentium L ut in B 7 ut — dedam om. B Terentius L

R p*iii* istinam C (erasam puto r litteram, quam post t superscripsit γ) pristinum L dedam supra rasuram scrips. γ principem — egressum om. B 8 irascimus L (irascitur corr. l) 9 dixit spscr. c immania BL uestras domos om. B pseudolo C tractum BL post est add. ubi ait Ly 10 aliquando effregisti Ly aliquando effregisti B tuli quem defregisti C uario γ uari C 12 et correctum e ex in C accidenti C 13 gloriosissima correctum e gloriosissimo in C post motu duae litterae erasae sunt in C irrisio BL 14 intelligamus BL 15 qui admittere uentos B quia dimittere uentos L post est add. aeoli B sed iubentis om. B 16 noti close C 17 carcere — Aeoli om. B 18 hoc B 19 ea C (mea corr. c) m. a om. B 21 placuit C (ui litteris rasis non erasis a spscr. c) fisicam C phisicam BL post physicam add. quoque BLγ

enim dicitur esse Neptunus, quem superius dixit grauiter commotum, quia tempestas erat. Nunc ait placat, quia iam sedari coeperunt maria. 143. Collectasque fugat nubes; aut nunc collegit et fugavit, aut ante a ventis collectas fugavit, id est resolut. [Colligere enim nubes dicitur caelum, ut: *Aut, si nox pluviam ne colligat ante ueremur.* Solemque reducit; per solem serenitatem intellegendum, quia superius dixerat: *Eripunt subito nubes caelumque diemque.* Quis enim ignorat, diem constare per solem? Et consequens erat, ut fugatis nubibus sol rediret.] 144. Cymothoe; nomina deorum plerumque de causis sunt fieta ab elementis, quae numina dici voluerent maiores, ut *Cymothoe* id est cursus fluctuum, ἄπὸ τοῦ θεού τὸ κύμα. Triton; deus marinus, Neptuni et Salaciae filius deae marinae, ab aqua salsa dictae. Adnixus; antiquum est, ut *conixus*, quibus hodie non utimur. Dicimus enim 10 adnixus et conitus. Sed et multa alia usus contra antiquitatem vindicanit. Illi enim pars Aen. 1, 175 dicebant, nos dicimus pepercit. Item nos dicimus suscepit, illi dicebant succepit, ut: *Suscepitque ignem foliis.* [Et adnixus zeugma est, adnixi enim debuit dicere, ut paulo post: *Haut aliter Aen. 1, 399 puppesque tuae pubesque tuorum Aut portum tenet.* Ergo adnixus ad Tritonem tantum pertinet, quia Cymothoen iunat. Quibusdam sane non uidetur zeugma, quia adnixus non conixus. 15 Ordo tamen est: Cymothoe simul et Triton acuto detrudunt naues scopulo, ab aris scilicet, in quas tris Notus abreptas in s. l. t.] 145. Leuat ipse tridenti; leues ac nauigabiles facit, Aen. 1, 330 ut: *nostrumque leues, quaecumque, laborem.* [Alibi leuat, laxat, ut: *alque arta leuari Aen. 2, 145 Uincla iubet Priamus.* Tridenti autem pro tridente; datiuum pro ablative. 146. Aperit; ideo quia harenarum congerie inpediente praecclusae ad nauigandum erant. Ceterum bis idem. 20 Ergo inmissio in eas mari aptas ad nauigandum facit. Sic Sallustius: *Sed ubi tempore anni mare classibus patesfactum est. Temporal; tranquillum facit. Alque rotis summas l. p. l. u;* bene non moratur in descriptione currus, ut citius liberetur Aeneas.] At in quinto, ubi nullum periculum est, pleniū et latius describit placantem maria Neptunum. Sic etiam in orationibus facit, quas pro causis uel extendit uel contrahit, ut in secundo libro quo- 25 Aen. 2, 145 niam imminet periculum uno uersu ait: *Quo res summa loco Panthu? quam prendimus*

1 grauiter dixit esse L 2 post nunc add. autem y coeprant B 3 colligit L 4 aut om. C (at spscr. c) 7 Chymotheo C Chymothē L Cymothoe 1 causi C (causa corr. c) 8 nomina C voluerunt L ut om. B Chymothae C Cymothoe L cursu C 9 ΘΕCINTOKIMA C ΘICINTOKINA B ECINTOKIMA L maris B Salaciae L maris Bl 10 et L 12 pepercit i. ras. scrips. y et B dicimus om. B dicebant om. B ut — solis om. B suscepitque L 13 post enim undecim litterarum spatium uacuum relinquere librarium iussit membranae uitium 15 Chymoten C luuabat C fortasse ergo adnixus e. q. s. post non conixus ponenda sunt ae (y)

16 Cymothoe C 17 ipse tridenti om. BL 18 illi cumque C quemcumque y (rasura in fine uersus est, uereui qui sequitur i. mg. quem praescrispsit y) 21 Sallustius C 23 post Aeneas add. et scire debemus, prudenter poetam pro causis uel tendere uel corripere orationem, ut hoc loco periclitantibus Troianis tota celeritate dicit esse subuentum L et y i. mg. quorum quae sunt inde ab et usque ad orationem habet B relicua uero usque ad arcem om. contra L 24 pleniū et om. L del. in C corrector mare L 8 sic — contrahit om. B 25 item L 26 pantu C prendimus prendimus C

arcem? 147. Perlabitur autem undas figura est. Quod enim nos modo dicimus per prae-positionem nomini copulatam sequente uerbo, antiqui uerso ordine praepositionem detractam nomini iungebant uerbo, ita tamen, ut esset una pars orationis, et faciebant honestam elocationem. Nos dicimus: *Per undas labitur illi dicebant: Perlabitur undas.* Item per 5 forum currō et percurro forum. Notandum tamen quod plerumque suum regit casum, plerumque ad ablativum transit. 148. Ac ueluti magno in populo; Vergilius tempestati populi motum comparat, Tullius populo tempestatem ut in Miloniana: *Evidem ceteras Cic. pro Mil. 2 tempestates et procellas in illis dumtaxat fluctibus concionum.* [Ita et Homerus seditioni tempestatem: *Kirήθη δ' ἀγορῇ; ὡς κύματα μάχης θαλάσσης.*] Ideo autem magno addidit, Hom. II. 2, 144 10 quia ubi frequens populus est, ibi est et crebra seditio. [Et quidam *populum totam ciuitatem, vulgum uero plebem significari potant. Saepe;* ut fieri solet. 149. Seditio; seditio est dissensio ciuium, sicut Cicero ait in de Republica: *Eaque dissensio ciuium, quod seorsum eunt alii ad alios, seditio dicitur.*] Animis ignobile; ignobile id est stultum, contra nobilem animum prudentiam dicimus. Ideo etiam paulo post ait, *Arrectis auribus. Sump-* 15 sit enim translationem ab animalibus, [quae utique stultiora sunt]. *Vulgus* [autem] et masculini generis et neutri lectum est, [sed] generis neutri hoc loco, alibi masculini ut: *In Aen. 2, 99 vulgum ambiguas.* Et hoc est artis, ut masculino utamur, quoniam omnia latina nomina in us exentia, si neutra fuerint, tertiae sunt declinationis, ut *pecus pecoris;* si autem secundae fuerint declinationis, masculina sunt; *vulgi ergo facit,* ut *docti, clari,* non *vulgeris* [ut 20 *pecoris*]. Usurpatum tamen est [ad] neutrum genus propter graecum nomen id est *pelagus.* Cum enim *pelagi faciat,* neutri tamen est generis. 150. [*Jamque faces et saxa uolant;* multi non uolant, sed volunt inuenisse se dicunt. Sed Cornutus uerendum, ait, ne praeposterum sit faces uelle, et sic *saxa,* cum alibi maturius et ex ordine dictum sit: *Arma uelit poscatque simul rapiatque iuuentus.*] *Furor arma ministrat;* Sic alibi: *Rimanii telum ira facit. Aen. 7, 508* 25 [Sane summa uelocitate sensus explicitus.] 151. *Tum pietate grauem; uenerabilem, unde*

1 autem om. BL 2 sequentem C (sequenti corr. γ) uersu C (uerso corr. c) ordini C (ordine corr. c)
 3 itam L (ita tamen corr. l) esse illi C ulluna C horationis L 5 non tam L namque B plane L casum
 om. B 6 ad om. CB i. mg. add. γ Ac om. B in magno B iste C (Urgilius spscr. γ) 7 Tullius — concionum
 om. B ut in miloninae C pro milone Ly quidem C (equidem corr. m. s.) 8 contionum L 9 KEINHOHJA
 ΓΟΡΗΩCKTMATAMAKPA ΘΑΛΛΕCHC C 10 frequens populus est ibi est c frequens populus et C
 frequens populus est ibi et B frequens est populus ibi et L Et edd. ut a m. s. i. ras. 12 dissensio ciuium
 e (c)

e conjectura inserui ille r p a quae C cf. Nonius s. u. seditionis pag. 25 13 Nimis C (A praefixit γ)
 ANUUS L ignobile om. B post stultum add. ut Ly 14 ideo — animalibus om. B unde L 15 enim om. C
 (spscr. γ) 16 generis om. B est lectum B lectum L generis — ut om. B 17 ambiguas in vulgum B iugum
 C (vulgum corr. c) hoc om. B et C (ut corr. c) quia BL nomine latina B 18 exentia BL et neutra C
 si neutra fuerint om. B sunt tertiae declinationis BL pecoris] ris B 19 fuerint] sunt B autem BL non
 vulgeris ut docti clari BLy (clari om. B) 20 ut pecoris C neutrum genus om. B post propter add. unum
 BLy pelatus C (pelagus corr. c) pelagus L 21 cum — generis om. B 22 cornutus c curnutus C 24 ut B
 ministrans B 25 Tum pietate om. BL

et contemptibiles leues dicimus: sive pietate grauem, cuius illis auctoritas ob pietatem est grauis.] Et bene seruat circa hunc rhetoricae definitionem, cui dat et iustitiam et peritiam dicendi, ut: *Tum pietate grauem et: Ille regit dictis animos. Orator enim est Vir bonus, dicendi peritus.* [Quem; id est aliquem. 152. *Arrectis auribus; translatio a mutis ani-*

malibus, quibus aures mobiles sunt. An aures pro audiendi sensu posuit, secutus Terentium 5

4, 30

Aen. 8, 540

qui ait: *Arrige aures Pamfile.*] 155. *Genitor; venerabilis, ut: Thybri pater.* Ergo hoc nomen et ad ipsum patrem pertinet et ad honorem resertur. [Sane veteres omnes deos patres dicebant.] *Caeloque inuestus aperto; non per caelum uestus, sed caelo iam sereno uestus per maria.* 156. [Flectit; quidam flectit pro regit accipiunt, ut interdum torquet

Aen. 12, 180 in eodem significatu ponit: *Qui numine torques.*] *Curruque; non ut quidam putant pro* 10

currui posuit, nec est apocope, sed ratio artis antiquae; quia omnis nominativus pluralis regit genetivum singularem et isosyllabus esse debet, ut hae musae, huius musae, hi docti, huius docti. Item a genetivo singulari datiuus regitur singularis, ut isosyllabus sit, sicut

Georg. 1, 208 *huius docti, huic docto.* Inde ergo est: *Curruque et: Libra die, ne, si diei fecisset,*

maior esset non inatiuo plurali. Tale est et: Curruque abscisa duorum s. c. Secundo; 15

Troianis obsequenti. Et tractus sermo est a sequentibus seruis, id est pedissequis, secun-

Aen. 8, 648 *dis. Unde et secundam fortunam dicimus [a seqnendo.]* 157. *Aeneadae; nunc Troiani, ali-*

quando Romani, ut: Aeneadae in ferrum pro libertate ruerbant. [Proxima litora; ideo

quia post periculum non eligitur litus, sed quodcumque occurrit occupatur.] Cursu; aut

secundum quod superius diximus: Proxima cursu id est cursui. Aut contendunt cursu 20

Aen. 3, 507 *petere. Et est septimus casus. [Ut hic cursu de nauibus, ita alibi iter, ut: Unde iter*

Aen. 5, 2 *Italiam et in quinto: Certus iter. Stationes etiam nauium dicebant, quod est animalibus*

terrestribus proprium.] 158. *Uertuntur; scilicet a proposito itinere, hoc est ab Italia.*

159. *Est in secessu; topothesia est, id est fictus secundum poeticam licentiam locus. Ne*

1 contemptibilem C (contemptibiles corr. c) contibiles L (contemptibiles corr. l) 2 post bene add. dat et B contra L (circa corr. l) rhetoricae C rhetoricae BL distinctionem γ 3 ita definitur BLγ 4 QŪC aliquem l i. mg. 5 aurea c itures C uerba quae sunt arrectis auribus; de imperito populo et stulto (imperito et stulto populo γ) sermonem faciens recte arrectis dicit quod est proprie animalium i. mg. script. γ l 6 thybri ~ (m. s.) C liberi L

7 uerum BLγ 8 uestus C (uestus corr. c) caelum B iam om. B 10 numine c nomine C Curru BL pu-

co (l)

tant spscr. l 11 curro L (currui corr. l) apogope B apopae L 12 genitium B u'nosyllabus C (secun-
dum u litterae obelum oblieuit corrector) isosyllabus B bii C 13 genitivo B datur L (datiuus corr. l)
issyllabus C (isosyllabus o littera inter s et s posita corr. γ) ICOCTΛΛABOC B sit spscr. γ sicut
om. B ut L 14 dei C (dei corr. c) fecisse C 15 esse C corruque C uerba quae sunt inde ab inde usque ad
duorum s. c. in BL sic scripta sunt Inde ergo est: curruque (que om. B) abscissa (abscissa B) et: libra
die ne si diei fecisset (fecisse B) maior esset nominatiuo plurali 16 est sermo BL (sermo spscr. l) pedissequis
cL sequis C pedissequis B secundis spscr. c 17 secunda fortuna L post diciimus add. quod secundum nos
est id est prope nos BLγ 18 aliquando C aeneadae B enaeadue L 19 Cirsu C 20 quos C (quod corr. c)
aut secundum quod et diximus omissis ut superius B 21 cursu c curru C 22 stationes edd. salutationes
C 23 terrestribusque C itenere CL 24 Est i. ras. c TOΠΟΘΕCIA B est om. B

autem uideatur penitus a ueritate discedere, Hispaniensis Carthaginis portum potatur descriptsse. Ceterum hunc locum in Africa nusquam esse constat, nec incongrue propter nominis similitudinem possit; nam topografia est rei uerae descriptio. Secessu; sinu secreto. *Locus* [autem], subaudis quem, ut superius: *Urbs antiqua fuit.* Et sciendum est, Aen. 1. 12 5 quotiens praemittimus nomen cuiuslibet generis, et interposito pronomine sequitur proprium nomen alterius generis, medium illud pronomen proprii nominis genus sequitur, ut Sallustius: *Est in carcere locus, quod Tullianum appellatur.* Ecce proprio iuxxit, non appellatio. Tullianum enim proprium est, carcer appellatum. Si autem utraque nomina appellativa fuerint, licenter cui uolumus respondemus. [*Insula portum efficit; quem locum* 10 *subaudimus, uel in quo insula portum efficit.* Hoc enim solummodo portus, quod insula anteposita est]. 161. *Inque sinus scindit sese unda reductos; diuidit se unda in sinus reductos id est replicabiles.* [*Inque sinus autem antiqua est locutio.* Sic ipse alibi: *Inque* Aen. 9, 288 *salutatam linquo.* C. Memmius de triumfo Luculli Asiatico: *Inque luxuriosissimis Asiae oppidis consedisse. et mox: Inque Gallograeciam redierunt.*] 162. *Gemini; pares, similes;* 15 *interdum et duos significat. Minantur; eminent, ut: Minaeque murorum Ingentes.* Item: Aen. 4, 88 *Illa usque minatur.* [Et ita est, ut quae eminent minari uideantur.] 163. *Sub uertice; Aen. 2, 628* hoc est circa radices montis, quae ad rectam lineam suspiciunt cacumen, id est uerticem. 164. [*Tuta; a tempestate defensa; ideo et silent. Tum; pro praeterea.*] *Siluis scena coruscis; siluis coruscis* hoc est siluarum coruscarum, id est crispantium, ut Juuenalis: 20 *Longa coruscat serraco ueniente abies.* Et posuit septimum pro genetiu, ut superius: Junen. 3. 254 *Pulchra prole.* [Alii *crouscis* tremulis uel umbrantibus accipiunt.] *Scena; iuunbratio.* Et dicta scena ἀπὸ τῆς σκιᾶς. Apud antiquos enim theatri scena parietem non habuit, sed de frondibus umbracula faciebant. Postea tabulata conponere coeperunt in modum parietis. [Scena autem pars theatri aduersa spectantibus, in qua sunt regia. 165. *Desuper; pro* 25 *super; de* praepositio est contra rationem adiecta.] *Horrenti; horror plerumque ad odium*

1 Cartaginis BL 2 descriptsit BL Africa L 3 ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ В ТОПИРФСИА id est L Τοπογραφία l post descriptio add. ut est in carcere locus quod tullianum appellator B 4 ut superius: urbs antiqua fuit om. B post est add. quia Ly 5 post sequitur in C tres litterae erasae sunt, quae nisi fefellit me oculorum acies seq fuerunt. proprium e conjectura inserui 6 melius C ut apud Sallustium B Salustius L 7 appellatur — enim om. B dicitur L 9 quem locum subaudimus uel in quo insula portum efficit i. mg. scrips. c 10 quod c qlliC post quod add. illi C 11 Inque sinus et sese unda reductos om. B sse C (sese corr. c) 12 autem del. corrector 13 Lueulli Asiatico e conjectura Duebneri in Jahnii Ann. XI, 3, 279 scripsi lucitiaca illi C luxuriosimis C 14 gallogregiam C similis C 15 duo C post minantur add. id est B item] et B 17 montes C (montis corr. c) lliniam B susatiunt in C fuisse uidetur (suspiciunt corrector) 18 siluis coruscis B Tum siluis a. co. L silui C (siluis corr. c) 19 siluis coruscis om. B hoc] id B ut — prole om. B 20 longu L caruscat L sarrqelliC (extremae huius uocis litterae corrigendo ita corruptae sunt, ut legi nequeant, ceterum se corr. m. s.) serracon L et C (ut corrector) 21 pulcra L choruscis C 22 astoles scias C ΑΙΩΤΤΚΗΑС c TEC L theatralis BL habebat B 23 post frondibus add. opaca B quaerebant CL tambulata C (m rasum est) conponere B compore L modis C (modum corr. is litteris erasis ;)

24 pars] ars litteras i. ras. scrips. c 25 pro super de e conjectura scripsi pro C otium C (odium corr. c) iodium L de (c)

Lucan. 3, 411 pertinet; plerumque ad uenerationem, ut hoc loco. Sic Lucanus: *Arboribus suus horror inest.*
Atrum nemus; tropus est: per atrum [enim] nigrum ostendit, per nigrum umbrosum, per
 Aen. 3, 688. umbrorum densum, id est frondibus plenum. 167. *Uiuo; naturali, ut:* *Uiuo praeeructor*
ostia saxo. 168. *Nymphae domus;* aut uerum dicit et est historia, aut ad laudem pertinet
 loci. Talis inquit locus est, ut domus credatur esse nympharum. *Hic;* pro illic, more suo.
 169. *Anchora morsu;* hoc nomen cum in Graeco, unde originem dicit, aspirationem non
 habeat, in Latino aspiratur: quod est contrarium. Nam magis Graecorum est aspiratio. Sed
 hoc in paucis nominibus inuenitur. *Morsum autem de anchoris bene dixit,* cum alio loco
 Aen. 6, 3 inueniamus: *Tum dente tenaci Anchora fundabat naues.* 170. [Huc septem Aeneas c. n.;
 quidam uolunt hoc loco quaestionem nasci. Si sauet Neptunus Troianis, cur cum omnibus 10
 nauibus ad Africam non peruenit Aeneas? Sed Neptunus postquam seusit tempestatem
 cum motam potuit de periclo liberare Troianos: antefacta uero mutare non potuit. Nam
 et Orontis nauem cum omnibus sociis eius constat perisse, et simul libri oeconomia perisset,
 si Aeneas cum omnibus nauibus peruenisset. Uoluunt autem septem naues ita interim col-
 ligi, ut una Aeneae sit, tres de axis a Cymothoe et Tritone, tres de Syrtibus, Neptuno 15
 Syrtes nauigabiles faciente, liberatae sint, reliquae tantum dispersae sint, quas paulo post
 legimus ad Africæ litus adpulsas. Nouam tamen rem Naeius Bello Punico dicit, unam
 nauem habuisse Aenean, quam Mercurius fecerit.] 171. *Telluris amore;* cuiuscumque
 [terrac] post pericula; unde et superius: *Quae proxima litora cursu.* et paulo post: *Op-
 tata poliuntur Troes harena.* [Nam reuera haec optata non erat eis, qui ad Italiam festi- 20
 uant. Et harena aut pro terra posita est, aut et harena grata potuit esse post mare.]
 Tellurem autem pro terra posuit, cum Tellurem ipsam deam dicamus, terram ele-
 mentum, ut plerumque ponimus Vulcanum pro igne, Cererem pro frumento, Liberum pro
 uino. 172. *Harena;* quaeritur babeat necne nomen hoc aspirationem. Et Uarro sic de-
 finit: *Si ab ariditate dicitur non habet, si ab haerendo, ut uidemus in fabricis, habet.* 25
 Melior tamen est superior etymologia. 173. *Sale tabentes;* [aut] madefactos aspargine,
 [aut] qui apud sentinam laborauerint; nam supra ait: *Omnes accipiunt inimicum imbre.*
 Sane marina aqua dicitur exesse et extenuare ut cetera sic corpus humaanum. *In litore;*
 Aen. 8, 616 pro in litus, ut: *Arma sub aduersa posuit radiantia queru pro sub aduersam querum.]*

1 hoc loco sic om. B 2 nigrum ostendit per om. B 3 post uiuo add. id est B praeeructor L 4 hostia
 aut (corrector)

L saxa L nimbarum B istoria L 5 loci C inquit L credatur domus L nympharum B
 6 uerba quae sunt anchora dens ferreus est ex graeca olymlogia, (ethimologia-y) quod quasi hominis manus
 comprehendat scopulos uel harenas, nam manus greco χειρ (cyra y) dicitur citandi signo supra morsu
 posito i. mg. add. y groco L 7 magistrum L (magis grecorum est corr. l) haspiratio CB 8 morsu B
 9 nauis BL aeneas C 10 post quidam est dabal in C nasclii C si spscr. c 13 orantis C 14 uoluntatem
 C 15 Aeneae e conjectura scripsi aeneas C 18 culusque L [culuscumque corr. l] 19 post superlus add.
 dixit BLy post cursu add. contendunt BLy paulo post om. B post post add. insert Ly 20 poliuntur Troes
 om. B arena BL 23 igni L 24 haspirationem B 25 arilate L ut uidemus in spscr. c uidemus om. B 26 ethymo-
 logia C ethimologia BL aut

id est multa (y) C post tabentes add. id est B aspargine BLy

174. Silicis scintillam excudit; bene adiecit speciem, quia in lapidibus certis inuenitur ignis. Excudit autem est feriendo elicit, quia cudere est ferire. Unde et incus dicitur, quod illic aliquid cudamus id est feriamus. Achates; adluisit ad nomen: nam achates lapidis species est. Bene ergo ipsum dicit ignem excudisse. Unde et Achaton eius comitem dixit. Lectum enim est in Naturali Historia Plinii, quod si quis hunc lapidem in anulo habuerit, [ad custodiam eius proficit et] gratiosior esse videatur. 175. Succepit; pro suscepit, ut supra dictum est. 176: [Nutrimenta; Cicero in Oratore: *Et qui deducta huius* Cic. Orat. 13, ⁴² *nutrimenta eloquentia ipsa se postea colorauit.*] Rapuitque in somite flamnam; Paene solicophanes est. Nam cum mutationem uerbum significet, ablatiuo usus est. Sed hoc soluit *suo copiante*
 10 aut antiqua circa communes praepositiones licentia, ut est: *Conditus in nubem.* Contra: *Et Georg. 1, 441
 nota conduntur in alio. Item: Saeua sedens super arma. Et: Geminae super arbore sidunt.* Aen. 2, 401
 Cicero: *Quod ille in capite ab hostium duce acceperat.* Item: *Et si fortes fueritis in eo,* Aen. 6, 203
 quem nemo sit ausus defendere. Aut rapuit raptim fecit flamnam in somite, id est celeriter. Cic. i. Uerr.
 [Et mire rapuit; opus est enim uelocitate ad tale ministerium. Sane somites sunt astulae,
 15 quae ab arboribus cadunt, quando inciduntur, quod soueant ignem. Clodius scriba commentariorum IIII: *Fomenta taleae excisae ex arboribus.* Item alio loco: *astulae ambustae ligna cauata a fungis nomine excepto.* 177. Cererem; metonymia, pro frumento.]
 Corruptam undis; aqua emollitam. Cerealiaque arma; fugiens uilia ad generalitatem transiit. [Arma enim generaliter omnium rerum instrumenta dicuntur; ubi reponuntur armaria
 20 dicta sunt. Ergo hic] propter carminis dignitatem [refugiens uilia] rem uilem auxit honestate sermonis, ut alibi ne lucernam diceret ait: *Testa cum ardente uiderent Scintillare Georg. 1, 391
 oleum.* Et sciendum est, iudice euphonia dici *Cerialia* vel *Cerealia*, *Typhoea* vel *Typhoia*
Caesareanus vel *Caesarianus*. In his ergo licentia deriuacionis est. 178. [Nigidius de hominum naturalibus IIII: *Omnis enim ars materia inuenta, circa quam uersetur, ferramenta, uasa, instrumentum, armamentaque primum comparat, per quae opera sua efficere possit.*] Fessi rerum; hoc est, penuria fatigati, [id est esurientes, quod fere laborem fames subsequitur.] Et fessus generale est; dicimus enim fessus animo, [id est incertus consilii],

1 aliici C (silicis corr. c) scintillam C (scintillam corr. c.) excudit om. B in certis enim lapidibus ignis est B 2 essiendo L dicitur om. B 3 feriamus] feriendo procedamus B 4 ipse B excusisse CB excussisse L ipsum esse L (elus corr. l) 5 enim By om. CL istoria L 6 habet B esse videatur spscr. y videatur spscr. l 7 ut diximus superiorius L 8 calorauit C flamna B 9 solycophanes CB significat B 10 aut spscr. c. cir L (circu corr. l) praepositiones] usus est spscr. y 12 capite L (p prius oblievit i) Hem — defendere om. B fuisse C 13 quoniam nemo sit ausus defendere spscr. y 14 mira C 15 fortasse post inciduntur inserendum est dictae 16 commentoriorum C fortasse somites astulae scribendum est cf. Paul. Diac. pag. 84 ed. Muell. s. u. Fomites 17 dedi quae sunt in C scribendum tamen esse conicio ligna xavortà a fungi somite excepta cf. Plin. nat. hist. XVI, 67 metonomina C 18 post undis add. id est B 20 re C (rem corr. c) 21 testam B scintillare oleum spscr. y 22 eufonia CB eufoniadoa spscr. y dicere CL Cerialia C (cerevisia corr. c.) tyfoea CL typhoia c typia C tyfoea B tyfoia L 23 Caesareanus] Caesarianus B dliuationis BL 25 armamentaque conjectura est Duebneri l. l. pag. 1226 armamenta quae C 26 poenuria L 27 Et fessus — proprium i. mg. scripts. l

F sed quod educata huic munimenti (nisi me to poneas)
 eloquentia ipsa se postea colorat
 Tadem famular Servus: qui deducit

Aen. 8, 232 ut: *Ter fessus ualle resedit et fessus corpore, quod magis est proprium. Et fessus rerum a fortuna uenientium, ut hoc loco. Epitheta enim numquam uacant, sed aut ad augmentum, aut ad diminutionem, aut ad discretionem ponuntur.* *Fruges;* generaliter fruges omnes dicuntur: et errant qui discernunt frumenta a frugibus, nam Cicero ait: *Olei et frumentorum minutarum cum de leguminibus diceret, ut ostenderet etiam frumenta fruges vocari.*

Cic. i. Uerr. act. sec. 2, 7 Frugum autem nomen tractum est a frumine, id est eminente gutturis parte. *Receptas;* liberatas [de periculo, uel ex insperato saluas] ut: *Medioque ex hoste recepi.* 179. *Et torrere parant f. e. f. s.; multi hysteroproteron putant, non respicientes superiora: quod dixit undis Cererem esse corruptam, quam necesse fuerat ante siccari. Qui tamen etiam contra hoc illo utuntur exemplo: Nunc torrete igni fruges, nunc frangite saxo.* Et uolunt etiam hic hysteroproteron esse; quod falsum est. Nam et hodie siccari ante fruges et sic frangi uidemus. Et quia apud maiores nostros molarum usus non erat, frumenta torreabant, et ea in pilas missa pinsebant: et hoc erat genus molendi: unde et pinsores dicti sunt, qui nuuc pistores vocantur. Pinsere autem dici [hoc uersu] probat Persius: *A tergo quem nulla ciconia pinsit.* [Quidam ne hysteroproteron sit, alias torrere alias frangere 15 accipiant. Accius Troadibus: *Nocturna saxo fruges franges torridas.* Sane his uersibus: Ribb. *Tum Cererem corruptam undis et: Torrere parant flammis et frangere saxo ius pontificum lateuter attingit.* Flamines autem farinam fermentatam contingere non licet. Cum autem dicit: *Cererem corruptam undis, et: Torrere p. f. e. f. s. quid alud ostendit, quain mox eos sine fermento panem coxisse, qui omnes fruges corruptas protuerunt?* non autem exspectasse eos fermentum docet illo uersu: *Tum uictu reuocant vires.*] 180. Aeneas; merita personarum uilibus officiis interesse non debent. Quod bene seruat ubique Uergilius, ut hoc loco. Item in sexto, cum diversis officiis Troianos diceret occupatos, ait: *At pius Aeneas arces quibus altius Apollo Praesidet.* Nisi cum causa pietatis inter-

uenit, ut ad sepeliendum socium de Aenea dixit: *paribusque accingitur armis.* *Scopulum;* Aen. 6, 184
 id est speculam. Et quando speculationem significamus, generis est feminini, ut: *Specula* Aen. 3, 239
Misenus ab alta. Speculum autem, in quo nos intuemur, generis est neutri, ut *Juuinalis;*
Speculum civilis sarcina belli. 181. *Late petit;* in quantum potest. *Pelago;* in pelagus, Juu. Sat. 2, 103
 5 *ut: Inferretque deos Latio.* *Anthea si quem;* aut ordo est: ascendit scopulum requisitus Aen. 1, 6
Anthea, Capyn, Caicum, si quem nideat. Et usus est hoc genere locutionis, quo et Ter-
 rentius, qui dixit: *Quod plerique omnes faciunt.* Atqui nihil tam contrarium; omnes enim Ter. Andr. 1,
 generale est, plerique speciale. Ordo ergo est: Quod omnes faciunt adolescentuli, ut ani- 1, 28
 mun ad aliquod studium adiungant, plerique equos alere, plerique canes. Aut certe quem
 10 uacat, ut superius dictum est, istas frequenter uacare particulas, ut ipse Uergilius: *Rhaebe* Aen. 10, 861
diu, res si qua diu mortalibus ulla est; nemo [euim] dicit si qua ulla. Uacat ergo
qua: Item in Lucilio: *Et quem Pamphilum quaeris: quem uacat, nam uans erat.* [Ergo Lucilius
 si quem uideat pro si uideat posuit; cui contrarium ponebant ueteres nullum, id est si
 quem uidisti; nullum uidi pro non uidi. Sane legitur et si qua, ut sit, si qua ratione.] 182.
 15 [Krygias; Troianas, Troia enim in Frygia prouincia est. Et uerisimile est, Aenean de
 omni illa prouincia socios habere potuisse. In secundo enim ait: *Undique conuenere,* Aen. 2, 799
animis opibusque parati. Dicta autem Frygia ab Aesopi filia Frygia.] *Biremes;* naues
 habentes remorum ordinem gemiuum, ut alibi: *Triplici pubes quam Dardana uersu Im-* Aen. 5, 119
pellit.. [Quidam tamen biremes ad suum tempus uolunt dixisse Uergilium, negantes Troicis
 20 temporibus biremes fuisse. *Uarro* enim ait, post aliquot annos inuentas biremes.] *Kano* —
 183. *In pupibus arma Caici;* quia nauigantium militum est, in pupibus arma religare,
 ut alibi: *Pacem orare manu praefigere pupibus arma.* [Fiebat hoc autem et signi Aen. 10, 80
 gratia. Aut arma pro naualibus armamentis, ut: *Colligere arma iubet,* quia solent naues Aen. 5, 15
 a uelificatione facile cognosci.] 184. *Ceruos;* cerui dicti sunt ἀπὸ τῶν οὐράνων, id
 25 est a cornibus. Sciendum autem est, etiam Latina nomina Graecam plerumque etymo-

1 ut ad sepeliendum socium de Aenea dixit paribusque accingitur armis l ut om. C de Aenea del.
 corrector in C dixit om. C ut ad sepeliendum socium miscendo se operi alios ortaretur aueneas nec non
 opera inter talia primus hortatur socios L quae tamen a correctore deleta sunt ut ad sepeliendum socios
 miscendo se operi alios ortaretur ut in VII libro c: his, quae inde a miscendo i. mg. sunt, in textu sup.
 lin. add. ut nec non aeneas opera inter alla primus hortatur socios γ 2 speculum C (speculam corr. c)
 significationem C (significamus corr. c) est om. B 3 ut — belli om. B 4 ciuili C (ciuili corr. c) pella-
 ut (1)

gus L 5 A L 6 Capin BL Caycum. B est usus L elocutionis L 7 qui dixit — speciale om. B faciunt
 om. C faciunt L, cui adolescentuli spscr. l atque C 8 speciale L faciunt L adolescentuli L (adolescentuli
 corr. l) 9 animo B ad spscr. c om. B aliquid B studium spscr. l quos C (equos corr. c) 10 superius om.
 B diximus BL uacere L (uacare corr. l) alibi B Virgilius BL Rebe C hrebe B Rhebe L 11 post ulla
 add. sed si ulla BLy 12 pamphilum C pamphilum L unus erat del. γ de uno loquebatur BLy 14 et si qua
 et si qua C 15 uerisimile correctum est uerisimili C 16 illa edd. ipsa C 17 opibusque c apibus C Biremes
 L (Biremis correctum est) 18 geminut B in V B 19 impellunt B impellunt L 20 inuentas c inuentos C 21
 In pupibus i. mg. add. γ nauigantium C (nauigantium corr. c) nauigantium L militum L (militum corr. l) post
 militum add. mos Ly in om. B pupibus B 22 ut om. B profigere C (profugere corr. c) pupibus
 id est a cornibus (m. s) O (m. s)
 B 24 ΑΠΟΤΩΝΚΕΡΑΤΑΝ C ΑΠΟΤΩΝΚΕΡΑΩΝ B ΤΟΤΚΕΡΑΙΤΟΝ L 25 est autem L

Ecl. 4, 31 logiam recipere. Sed cerui non sunt [in ea parte Africæ, id est] in prouincia [nunc] proconsulari, ad quam uenit Aeneas: aut factum ergo est secundum poëticum morem, aut ob hoc dictum, quia hercicis temporibus ubique omnia nascebantur [per se], ut ipse: *Omnis foret omnia tellus.* [Aut possunt tunc suisce, sed ut multis aliis locis variae mutationes factae. Licet quidam ceruos pro quacomque fera dictos accipient, quia post ait: *Inpletur ueteris Bacchi pinguisque ferinae.* Nam male quidam eos de vicinis insulis transfretasse tradunt, et ideo errantes, quod in ignotis locis essent.] *Errantes;* pascentes, ut: *Mille meae Siculis errant in montibus agnae;* re uera enim, dum pascuntur, uagantur. 185. *Tota;* inter totum et omne hoc interest, quod totum dicimus unius corporis plenitudinem: *omne de uniuersis dicimus,* ut puta: *Totum auditorium habet scolasticos,* hoc est plenum est auditorium scolasticis: *omne auditorium habet scolasticos,* id est omnia auditoria. Usurpant tamen poëtae, et ista confundunt, ut hoc loco tota pro omnibus posuit. Et contra pro tota omnem posuit, ut est: *Omnemque reuerti Per Troiam.* Statius: *Et totos in poenam ordire nepoles,* id est, omnes.

Ecl. 2, 21 Stat. Theb. 1, 81 Plerique deriuationem dicunt ab eo, quod est tot, totus, ut ab eo, quod est quot, quotus. Sed illud notandum, quod in deriuatione mutat plerumque naturam: nam cum tot naturaliter brevis sit, totus producitur, quotus uero secundum originem suam brevis remanet. [Armenia; uidetur noue de ceruis dixisse, cum armenta proprio boum sint, vel equorum, vel ceterorum, quibus in aruis utimur.] 186. *Agmen;* proprie agmen dicitur ordinata multitudo, ut est ambulantis exercitus: neque enim in uno loco stans agmen vocatur, aut si innuentum fuerit, usurpatum est: unde bene adiecit longum, ut incidentem ostenderet significationem. 187. *Constitit* [hic; aut pro tunc aut pro ibi. Et] con secundum naturam brevis est semper, excepto cum s littera, vel f sequitur: tunc enim tantum producitur, sicut in syllaba, ut est insula, insula. [Celeres; potest et pro celeriter accipi.] 188. *Corripuit;* aut de faretra corripuit, ut est: *Corripit hic subita trepidus formidine ferrum.* [Aut corripuit, ut ceruorum celeritatem pra-

Aen. 2, 750 Aen. 6, 290

1 ethimologiam BL sup. sed cerui script. s. auctores y nunc del. corrector. 2 sup. proconsulari script. p. n. l. c p n puntiae l ergo factum B 3 ab C (ob corr. c) post dictum add. est L ercicis L (hercicis corr. l) ipse om. B 4 seruum C fieret B 5 accipiunt C 6 ueteries C 7 Errantes — uagantur ante Ceruos pag. 19, 24 colloc. BL post ut add. alibi L 8 post uagantur add. et in VII de ceruo: totum (c)

errabat siliis L 9 dimus L) dicimus corr. l) 10 pote B omne C adiutorium B ut et infra hoc — scolasticos i. mg. script. l 11 scolasticos C (scolasticis corr. c) omne auditorium habet scolasticos id est i. mg. script. c audituria L usurpatue B et om. B 12 ut] et B est no L (omnem corr. l) id C (ut corr. c) 13 omnemq! IIII reuerti C (q! et r a m. sec.) Et] ut B ordine B 14 diriuationem CL deriuationem dicunt om. B ab eo quod est tot totus ut ab eo quod est quot quotus L ut III ab eo quod est quot quotus tot totus C ab eo quod est tot totus dicunt et quot quotus B., qui add. sed contra dicit siliabica productio nisi quotus om. uero uerba quae sunt inde a sed usque ad remaneat 15 quia C diriuatione CL 17 armamenta C aequoruim C 18 aruis coni. Burmannus armis C propriae C agmen om. B agmen proprio L ut est —

in sillaba ut est (y) sicut in sillaba ut est (l)
significationem om. B 21 s uel f littera B 22 tantum spcer. l sicut insula C ut est insula B in syllaba insula
L 23 corripuit — ferrum om. B 24 subi L (subita corr. l)

ciperet.] Aut [corripuit] ab Achate: [et quomodo ab Achate, quem apud ignem occupatum dixit?] Sed eum secutum esse per silentium intellegamus, ut hoc loco: Ni iam praemissus Aen. 6, 34 Achates Adforet, et item: Nunc repeto, Anchises fatorum arcana reliquit. Gerebat; aut Aen. 7, 123 tunc, aut quae gerere consueuerat. 190. Cornibus arboreis; pro cornuum arboreorum.

5 Melius tamen est, ut cum subaudias, ut est: Atque Ixionii uento rota c. o.: id est cum Georg. 4, 484 uento. Tum uulgas; bene uulgas, ductoribus interemptis. [Ennius: auium uulgas et alibi hastarum id est, multitudinem et hastarum et auium.] 191. Miscet; perturbat, circumagit, insequitur. Frondea; pro frondosa posuit. Plerumque enim, dum uarietati declinationis student poëtae, mutant proprietatem: nam frondeum est totum de frondibus, ut torus; 10 frondosus nero est lucus, [qui frondes habet]: licet enim abundet frondibus, non tamen est de frondibus totus, ut saxosus, saxeus. [Turbam; multitudinem. Cicero in Uerrinis: uidet in turba Uerrem. Plautus in Amphitruone: Deinde utriusque Imperatores in medium Plaut. Amph. exeunt extra turbam ordinum.] Quam septem; bene definit numerum; necessitatis enim 1, 1, 73 est haec uenatio, non uoluptatis, in qua plura requiruntur. [Nec enim conueniebat, sociis 15 diuersis modis laborantibus, uoluptati operam dare.] Uictor; hoc loco propositi effector, ut est: Rotis insistere uictor. 193. Fundat humi; per humum. Et est aduerbialiter positi Georg. 3, 114 tum, ut: Humi nitens id est, per humum. Cum nauibus; Cacenphaton in sermone; quod Aen. 2, 380 fit, si particulam cum n littera sequatur. [Notandum sane est, quod non omnia persequitur, neque enim indicat, quo delati sunt cerui.] 194. Hinc; pro inde [uel post.] Abutitur enim 20 aduerbiis, more suo. Partitur; Sallustius ait: Prouincias inter se partierant, nam et partio et partior dicimus: et est uerbum de his, quae, cum utramque recipient declinationem pro nostra uoluntate, actiuae tamen sunt significationis; ut punio punior, fabrico fabricor, lauo, lauor; quamquam temptauerit Probus facere differentiam inter actiuem passiuamque significationem, ut dicamus tondeo alterum, tondeor ab altero. Sed hoc in aliis uerbis dicere 25 non possumus, ut fabrico fabricor, [quamuis et] pasco pascor, [huic significationi addi possit],

2 ut BL seculus esset B intellegamus — reliquit om. B 3 et om. L archana L reliquit L Ge-
quae (?)

rebatur C 4 solebat L 5 subaudi cum ut alibi: uento rota e. q. s. B aut subaudi cum ut illo loco e. q. s. L con L (cum corr. l) 6 post uento add. aut certe secundum supradictam figuram cornibus arboreis pro cornuum arboreorum: melius tamen est ut cum subaudias (subaudidias L) BL et alibi hastarum id est multitudinem et hastarum et auium scripsi e conjectura Vahleni Enn. poes. rel. p. 177 et hastarum alibi multitudinem et hastarum et (c)

C auium uulgas et hostiarum [nil iuuat humanum genus] H. Ilber-
gius l. l. 8 pro spscr. y frundosa L 9 studentes B proprietatem spscr. y 10 locus CB habundet L
11 saxeus et saxosus BL 12 Amphytrione C 13 finiuit B definiuit L 15 propositi illi C 16 est om. B ante
rotis habent ante BL humo C (humu correctum est) et est — humum i. mg. spcrs. l dictum l 17 id
in (?)

spscr. y catenation in C 18 cum particulam BL 20 aduerbio L Salustius L 21 patior L (partior corr.
l) is L (bis corr. l) utramque recipient C (utramque recipient correctum est) 22 tamen actiuae L sunt om. B
fabrico or B 23 lauo c laua C labore or B labo labor L quamquam temptauerit om. B facere — dicamus
om. B inter c in C iter L 24 dicimus L eorum quae sunt inde a Sed hoc usque ad uerbis haec tantum
habet B: ei passiuam in o uel uapulo actiuem ut loquor 25 posco pascor C (posco pascor corr. c)

declinationem minusque actum significationem, ut loquor. Hacc ergo caute ab illis neglegit
erunt verbis. Una bonus quae deinde c. o. A.; ordo est: deinde una [heros didicis],
quae [fudis]. Acestis [Trinacrio litora catus uerarat et abeontibus] dederat. [Bonus autem
hic latius vel liberalis. Sane etiam Aenean bonum pro laude appellat, ut in quinto: Quos
bonus Aeneas dictis salutis amicis. Bonum etiam pro forti dicit Sallustius: Sane bonus
ea tempestate contra pericula et ambitionem. Item in Catilina: Sed libertatem, quam nemo
bonus nisi cum anima simul amittit. Deinde; una syllaba metrica causa excluditur.]

Sall. Hist. fragm. 1, 38 Gerl. Sall. Cat. 33 196. Trinacrio; Graecum est, quod tria acra habet, id est, promunturia, Lilybaeum, Pachynum, Pelorum. Latine autem Triquetra dicitur. [Sane Philostephanus περὶ τῶν νῆσων
sine r̄ littera Trinaciam appellat: Ὄτι Τρίναξ αὐτῆς πρώτος ἐβασίλευσεν.] Heros
nisi fortis, semideus, plus ab homine habens, ut ait Hesiodus. 197. [Dicitis maerentia; bene
autem opulas et hortatur socios et solaturs.] 198. O socii; ordo est: socii reuocate animos. 15
Bene autem socios dixit, ut se eis exaequaret. [Quidam socios pro remiges accipiunt;
sed illi socii naeales appellantur.] Ignari; pro inmemores. Et est Acyrologia. Ignarus
enim est, qui ignorat: inmemor, qui oblitus est. Ante malorum; ὑφὲν [id] est, [antiquorum
malorum], ut alibi: Caeli subter labentia signa. [Et totas hic locus de Naeio belli Panici
libro translatus est.] 199. O passi grauiora; arte magna utitur, uult enim eos meminisse 20
grauiissimorum, ut praesentia facilius tolerent. Et bene grauiora dicit esse transacta, ut
[de praesenti] eos nanfragio consoletor, et ut]. ostendat futura esse leuiora. His quoque;
scilicet sicut et grauioribus. 200. [Uos; uos certe estis] Scyllaeam rabiem; exempla pro
negotiorum qualitate sumere debemus, ut hoc loco iu marinis periculis ponit peractae tem-
pestatis exempla. [Rabiem autem secundum antiquos dictum nonnulli adserunt, nam rabiam 25
dici adfirmant.] Penitusque sonantes; id est, ualde sonantes accessistis aut ualde accessistis
id est iuxta. Et bene ait accessistis: non enim passi sunt haec pericula, sed his fuere
uicini. [Accessistis autem, pro accessistis dictum per syncopen, quae fit, cum de media parte
verbi syllaba subducitur.]

1 nam legimus L post pascuntur add. uero L 2 significationis declinationisque L 4 post actinam
add. habere Ly 5 quae deinde c. o. A om. B 6 honerarat C dedit BL 8 ad. f. a. mic C (puncta a. m. sec.
posita sunt) unde in Vergilius codice quo Servius usus est fuisse adseratur amicis facile quis coniciat
diel C 9 catilina c catiline C 11 Trinacrio c Trinacria γB Trinagrio L Trinagria l propter tria
acra BL era C (acra corr. c) habeat C premontria B premontria L (premontria corr. l) Lilybaeum —
dicitur om. B Llibleum L bachynum C Pachinum L 12 Triquatra L Ceterum hoc scholion ita ut est in
L i. mg. scripts. γ in eo tantum recedens a L quod habet Trinaoria et aera tria. HEPTwN NHCCwN C

r (a. m. s.) 13 Trinaciam C TPINAKOC c PPINAKOC C EBACIETCEN C 14 semideos C (semideus corr. c).
ab deletum in C 15 et hortatur et hortatur C 16 ipsis B pro] proprio C 17 inmemores BL ut et infra
acyro

Acyrologia C aquirologia B achirologia L 18 TΦAIN C ysen BL 19 et C (ut correctum est) ut — signa
om. B post signa add. i. mg. ante enim hic ad solam pertinet coniunctionem et plenitudinem uersus ly
23 scilicet spscr. γ Uos — estis del. corrector scyleam C (scyleam corr. c) 24 peracta C (peractae corr. c)

aut ualde accessistis (l)
26 sonantis B accessistis aut] accessistis aut C accessistis id est iuxta L 28 syncopopen C media C

